

Sygn. akt IV Ka 878/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r.

sprawy **A. M.**

syna J. i J. z domu M. (...) r. w J. z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 28 września 2016 r. sygnatura akt III K 97/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako datę zakończenia wykonania kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 19.01.2007 roku sygn. akt II K 732/06, a opisanej w punkcie II części wstępnej wyroku, przyjmuje dzień 10.04.2014 roku, zaś wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonego na podstawie art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk obniża do 1 (jednego) roku;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 878/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 września 2016r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt III K 97/16 uznał A. M. za winnego tego, że:

w dniu 28 czerwca 2015 roku w B. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D.Ś.poprzez wielokrotne uderzanie pięściami w głowę dokonali pobicia S. C. powodując u niego obrażenia ciała w postaci stłuczenia powłok głowy, złamania z przemieszczeniem kości nosa, urazu policzków z obrzękiem oraz złamania sześciu przednich zębów ze stłuczeniem warg które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas powyżej dni siedmiu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 19.01.2007 r. sygn. II K 732/08 za czyny z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz czyn z art. 13 § 1 kk w zw. art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności

którą odbył w okresie od 28.02.2009 r. do 18.03.2011 r. oraz w okresie od 28.04.2013 r. do 28.02.2014 r., tj. czynu z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 157 § 1 kk w zw z art. 11 § 3 kk w zw z art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę roku i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Z wyrokiem tym nie pogodził się oskarżony A. M., który za pośrednictwem swego obrońcy zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie że tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności jest wystarczającą dla osiągnięcia wobec tegoż oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uzasadnia tej tezy.

Podnosząc ten zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego A. M. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Jakkolwiek apelacja nie może być uznana za zasadną, ponieważ oskarżony nie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, to wyrok podlega zmianie. W sprawie nie wystąpiły żadne szczególne okoliczności, o których mowa w art. 69§3 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015r.), a apelujący także ich nie wskazał, to jednakże w ocenie sądu odwoławczego wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności winien być zostać obniżony do roku.

Z niekwestionowanych ustaleń sądu meriti wynika, że inicjatorem zajścia był D. Ś., to on także miał poinformować A. M., że kobiecie, którą znał, a obok której przejeżdżali i którą w tym czasie „popychał pokrzywdzony” trzeba pomóc. A. M. po wyjściu z samochodu całą swoją uwagę i agresję skierował wobec S. C., tj. mężczyzny który kobietę popychał. Tym samym uznać należy, że impuls do zaatakowania pokrzywdzonego wyszedł od D. Ś.a A. M. przyłączył się do niego, biorąc czynnie udział. Udział obu sprawców ocenić zatem należy jako równorzędny.

Rację ma także sąd orzekający, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, które można by poczytać jako usprawiedliwiające czy choćby tłumaczące tak agresywną reakcję obu napastników. Późniejsza postawa oskarżonego A. M., tj. pojednanie z pokrzywdzonym, czy zawarcie ugody, nie może być ocenione jako szczerzy przejaw skruchy, świadczący o refleksji i rzeczywistej chęci zmiany nastawienia do powszechnie obowiązujących zasad porządku prawnego.

Z tych też względów zarówno stopień winy jak i społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się D.Ś.jak i A. M. jest na tym samym poziomie.

Jedyną różnicą jest natomiast to, że A. M. odpowiada w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa i ta okoliczność zadecydowała także o tym, że zastosowanie środka probacji wobec tego sprawcy nie mogło mieć miejsca. Jego dotychczasowa postawa, brak głębszej refleksji i zastanowienia nad swoim dotychczasowym życiem świadczy o tym, że jest osobą zdemoralizowaną, wobec której tylko wykonanie kary pozbawienia wolności może odnieść pozytywny skutek na przyszłość. Dlatego też kara w takim samym rozmiarze jak dla drugiego ze sprawców, wobec którego wykonanie jej warunkowo zawieszono na okres próby, będzie stanowiła wyważoną odpłatę.

Jednocześnie sąd odwoławczy z urzędu skorygował opis czynu przypisanego w zakresie wskazanie daty zakończenia wykonywania kary pozbawienia wolności stanowiącej podstawę przyjęcia działania w warunkach powrotu do przestępstwa. Z informacji o odbyciu tej kary (k. 42v) wynika bowiem jednoznacznie, że koniec kary przypadł na dzień 10 kwietnia 2014r., a nie jak błędnie wskazano 28 lutego 2014r.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym orzekł sąd ad quem mając na uwadze brzmienie art. 636§1 k.p.k. oraz sytuację materialną i majątkową oskarżonego.